

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupený Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Hládkov 701/4, Praha, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2020, č. j. 16 A 48/2020 - 19,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 17. 8. 2020, č. j. CPR-16987-4/ČJ-2020-930310-V237, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 20. 2. 2020, č. j. KRPA-61985-11/ČJ-2020-000022. Tímto rozhodnutím bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 4 roků.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 9. 10. 2020, č. j. 16 A 48/2020 - 19. Rozsudek městského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je dostupný na <http://www.nssoud.cz> a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Uvedl, že v případě realizace správního vyhoštění by ztratil možnost hájit svá práva osobně, být v častějším kontaktu se svým právním zástupcem a aktivně se podílet na řízení o kasační stížnosti. Rovněž by byl nucen ukončit soužití se svojí partnerkou paní A. Š., s kterou žije na adrese X v pevném partnerském svazku. V případě nepřiznání odkladného účinku by stěžovatel byl nucen odcestovat na Ukrajinu, přičemž současná epidemiologická situace fakticky zcela znemožňuje, aby stěžovatel realizoval svůj rodinný život mimo území České republiky, zejména s ohledem na nemožnost volného pohybu mezi Ukrajinou a Českou republikou. Podle stěžovatele se přiznání odkladného účinku kasační

stížnosti nemůže negativně projevit vůči žádné osobě ani orgánu. Stěžovatel svým pobytem na území České republiky nikoho neohrožuje. Neexistuje rovněž nebezpečí toho, že by se ukrýval a že by dobrovolně nerespektoval eventuální výkon správního vyhoštění či že by dobrovolně nevycestoval. Podobně pak neexistuje žádný důvod domnívat se, že přiznání odkladného účinku by mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že s jeho přiznáním nesouhlasí. Stěžovatel pro své setrvání na území České republiky nedisponuje žádným pobytovým oprávněním (po nabytí právní moci napadeného rozsudku městského soudu se rozhodnutí o správním vyhoštění znovu stalo vykonatelným a dnem 22. 10. 2020 stěžovateli uplynula zbývající část doby stanovené k vycestování) a jeho argumentaci lze v souvislosti se zjištěnými skutečnostmi označit za nepodstatnou. Pokud stěžovatel bez nezbytného pobytového oprávnění stále ještě pobývá na území České republiky, pak svým setrváním na území maří pravomocné a vykonatelné správní rozhodnutí. Stěžovatelem uplatněnou argumentaci proto žalovaný považuje za neodůvodňující přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, může být stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucen opustit území České republiky, což by mohlo mít negativní vliv na jeho soukromý a rodinný život (podle tvrzení stěžovatele tento žije ve společné domácnosti s přítelkyní). Stěžovateli by tak hrozila značná újma, neboť jak Nejvyšší správní soud uvedl, „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, publ. pod č. 3169/2015 Sb. NSS). Z tohoto důvodu ostatně přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek na vykonatelnost napadeného rozhodnutí ex lege (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu). Nelze přitom nalézt rozumný důvod, pro který by mělo pro řízení před kasačním soudem platit něco jiného. Za této situace proto pro stěžovatele přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti relevantní smysl má, neboť pozastavení účinků správního rozhodnutí tak zůstane i nadále zachováno.

[7] Tuto újmu (zásah do práva na respektování soukromého a rodinného života) přitom Nejvyšší správní soud považuje za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, žádná taková potenciální újma

pokračování

třetích osob totiž nebyla zjištěna (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25).

[8] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen důležitý veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu